TOTO

THE NINJA CAT AND THE LEGEND OF THE WILDCAT

DERMOT O'LEARY

ILLUSTRATED BY NICK EAST

TOTO

КІШКА-НІНДЗЯ І ЛЕГЕНДА ПРО ДИКОГО КОТА

ДЕРМОТ О'ПІРІ

ІЛЮСТРАЦІЇ НІКА ІСТА

ВИДАВНИЦТВО РАНОК

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

УДК 82-93
О-54

Серія «Тото».

Оригінальна назва: TOTO THE NINJA CAT AND THE LEGEND OF THE WILDCAT.
Уперше опубліковано Hodder & Stoughton Limited 2021 року у Великій Британії.

Усі права застережено.

О'Лірі Дермот

О-54 Тото. Кішка-ніндзя і легенда про дикого кота. Книга 5 / Дермот О'Лірі; іл.: Нік Іст; пер. з англ. Юля Садоха. — Харків: Вид-во «Ранок», 2023. — 208 с. — (Серія «Тото»).

ISBN 978-617-09-7435-8

Лондоном ширяться чутки про повернення легендарного дикого кота. Для з'ясування, наскільки чутки є правдою, Тото разом із друзями вирушає до виправного табору. Саме в тих краях, за словами очевидців, бачили легенду, яка боролася зі злочинцями.

Тото має розвідати, хто криється за образом дикого кота з давньої легенди та відзвітувати босу Ларрі. Завдання не з простих, бо друзі мають вижити між справжніх злочинців. До того ж цього разу Тото суворо заборонено застосовувати свої навички ніндзі, адже діє вона під прикриттям.

УДК 82-93

Разом дбаємо
про екологію та здоров'я

ISBN 978-617-09-7435-8

Text copyright © Dermot O'Leary, 2021
Illustrations copyright © Nick East, 2021
Inside back cover photograph by Ray Burniston.
The moral rights of the author and illustrator have been asserted.
© Юля Садоха, переклад, 2023
© ТОВ Видавництво «Ранок», 2023

Присвячую Касперові.
Дякую за смішинки, за натхнення,
за усмішки й за те, який ти уважний слухач.
А от Панчішко і Тото чемно питають тебе,
чи не міг би ти менше їх «мацати»

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

ПРОЛОГ

Над водою все ще лежав густий, як молоко, туман, коли із чагарів, нагорі крутого берега, вигулькнули двоє геть різних, але таких затятих друзяк. Вони спустилися схилом до води, аби забрати впольоване.

Щур і горностай були браконьєрами. Останні кілька годин вони ховалися в густому підліску й пильнували, чи не з'явиться, бува, гостроокий чоловік-лісничий та його страхітливий і кровожерливий гончак. Попри геть не страшні імена, пес на ім'я Герберт і лісничий Колін зажили собі грізної слави, бо завжди проганяли порушників зі своїх земель. Тому кожне звірятко, яке нипало прохолодним весняним лісом на світанку, мало не втрачати пильності ані на мить, аби не бути роздертим на клоччя.

Двійко друзів повільно розминали затерплі й задубілі кінцівки. Їм уже страшенно кортіло опинитися біля теплого вогнища. Вони обидва були браконьєрами, скільки себе

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

пам'ятали, хоча не надто любили, коли це слово вживали з негативним відтінком. Наскільки їм та іншим звірам було відомо, ця земля належала по праву їм також, не лише людям. Їхні батьки й матері, дідусі й бабусі — всі вони завжди ловили такого цінного лосося і форель на берегах озера. І зараз їх не міг зупинити якийсь лісничий і його пес.

Арчик Мактабб, дрібніший серед них двох, був худеньким і жилавим горностаєм, мав буру шубку та білосніжний животик. Арчика знали у всіх диких землях Шотландії, адже він був неабияким розумакою та хвацько давав собі раду у вузесеньких шпарках і нірках у землі. Саме він першим виліз зі сховку й бігцем подріботів крихітними лапками по гладенькому схилу аж до самого берега. Там він понишпорив у піску і знайшов мотузку, прив'язану до металевого кілка. Мактабб струсив пісок із мотузки і став якнайшвидше витягувати з холодної води їхню сітку.

— Арчику, ти чо' так спішиш? — усміхнувся його товариш, легко спускаючись до озера.

На вигляд ***Сенді Кемпбелл*** був щуромзухвальцем. Він мав вигляд справжнісінького шотландського джентльмена, вбраного у вощену куртку та кашкет. Його любили й вихваляли чи не всі дикі звірі Шотландії, називаючи ***КОРОЛЕМ БРАКОНЬЄРІВ***.

— По-перше, я задубів до кісток і голодний, як вовк. Я дуже хочу повернутися до свого теплого будиночка. По-друге, якщо ми не зберемо наш улов і не доставимо його покупцям до восьмої, то поплатимося власними шкурками. Тому зроби мені ласку й допоможи. Менше базікай і до роботи!

— Добре, добре, вже йду. Не гарячкуй і не наїжачуйся, — безтурботно кинув щур.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Улов видався неабияким: ціла купа форелі та раків обіцяла браконьєрам довгоочікуваний і заслужений відпочинок згодом.

— Зара закинем то всьо на возик, зробим три зупинки, спакуємо собі по торбинці раків та й вилізем сухими з води, — промовив Сенді, коли спинився перепочити й протерти чоло хусточкою. — Ти ба, і туман ше над водою. Мав би вже ніби розвіятися у такий час.

Сенді глянув на свого друзяку, чекаючи відповіді, але крихітну мордочку горностая спотворив вираз такого щирого жаху, що пацюк одразу все зрозумів. Він крутнувся і побачив **ВЕЛЕТЕНСЬКОГО СОБАЦЮРУ** та його господаря, що саме вилазили із кущів неподалік. Не тільки браконьєри були такі хитрі, що спершу все оглянули й розвідали — їхню ж хитрість використали й проти них, і тепер бідолахам загрожувала розплата.

— От і все. Більше вам двом не вдасться водити мене за носа, — гаркнув Герберт, показавши довгі гострі ікла, з яких скрапувала слина.

Колін дивився на них згори вниз, а його обличчям розповзалася лиха посмішка.

— Вибачай, Арчику, — гучно глитнув Сенді. — Здається, шо сього разу нам не втекти.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>